

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—, — Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITICEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju 10% — pust. — Za odgovor je priložiti zn. m. b. o. Telefon številka 118.

Nov položaj.

PISMO IZ BELGRADA.

Belgrad 24. 4. (7. 5.) 1913.

Skader.

Tajinstvena in neprodorna koprena zakriva še vedno ono matematično precizno nihalo, ki je kopicilo in vrstilo vse poslednje veleinteresantne dogodke okoli Skadra, ki so vzbujali vse povsod občudovanje, radost, grozo in strah. Ali bo v stanu zgodovina odkriti oni spiritus movens skaderske afere? Kdo ve?

Ako si predložimo posamezne faze te gigantske črnogorsko-evropske borbe, moramo priznati, da tu niso igrali edinele slučajne vloge, ampak se skriva v tem — namen.

Važnost Skadra za Črnogoro ne more nikdo tajiti in tega niti sovražniki te male države ne poskušajo ovreči.

Vendar ne smemo imeti kralja Nikola za tako naivnega, da bi ne vedel, da se premoči ne more dolgo braniti in prej ali slej mora kapitulirati.

Nastaja tedaj vprašanje, kak vzrok je imel kralj Nikola uničiti toliko mladih eksistenc pod skaderskim zidovjem, dasi je moral vedeti, da je njegov boj, boj proti vetrovom?

Ali se ne vsiljuje nehote odgovor, da je stala za njegovim hrbtom neka »višja sila«, kateri je služil kralj Nikola le kot orodje? Saj to priznava celo sam, ko je grozil objaviti vso korespondenco ruskega carja!

Torej žrtve, ki so padle pod skaderskim zidovjem, niso padle za ubogo in siromašno domovino, niso padle, da dvignejo svoj borni narod na višjo stopnjo kulturnega in ekonomskega blagostanja.

Ne, padle so radi ruskega vpliva na Balkanu, umirale so za tuj račun, zato, da se zabrani direktni spopad med Rusijo in Avstrijo, med trozvezo in tripartentom.

Boj za nadvlado na Balkanu izval je albansko in skadersko vprašanje, podtaknil pa je tudi iskro v vznemirljivo snov v stavbi evropskega koncerta.

Ta splošen evropski požar so morali pogasiti s svojo krvjo Črnogorci, katerih ni tako škoda kot drugih mogočnih narodov.

Ali ne zaslužijo Črnogorci spomenik liki onemu, ki so ga postavili Amerikanci — v zahvalo — rudečepoltemu plemenu, ki izumira — radi njih?

Tisoči in tisoči posameznikov mora zahvaliti za svoje življenje črnogorske junake.

Ali pa so te žrtve zasigurala trajno evropski mir? Začnimo pripovedovati pravljice.

Bil je nekdan en zmaj, ki je zahteval vsako leto toliko in toliko nedolžnih žrtev, samo, da je bil — mir.

Dovolj! Kdo pride sedaj na vrsto? I, kdo drugi kot Srbija! Tudi to se pripravlja, da se jo vrže v nenasitno žrelo za interese — Rusije, one Rusije, ki tako rada igra vlogo tutorja — Slovanstva. O batjuška! Čudna so pota tvojih interesov.

Prijatelj reši nas, o gospod, sovražnikov se bomo sami ubranili!

Esad paša.

Še bolj tajinstveno kot skaderska tragedija, je poslednje dejanje te žaloigre s predajo Skadra.

Esad paša, dasi je bil obkoljen, vendar ni bil v »škafliji« zaprt, da bi ne vedel, kaj se godi po svetu. O tem so ga dovoljno informirali konzuli tujih držav, poleg tega pa je imel tudi odprto pot čez Taraboš in blato skaderskega jezera v svet, koder so uhajali begunci in prihajali Arnavti. Dasi je primanjkovalo hrane v prebivalstvu, za vojsko je moralo biti dovolj, posebno živine, ker so mesarji obstruirali.

Po nekaterih vesteh sodeč, je Esad paša celo namenoma uničeval hrano.

Sprva je najbrže hotel kot zmagovalca nad Črnogorci nastopiti svojo karijero v Albaniji, a dogodki v Londonu so ga zadržali.

Zakaj pa ni napravil izpad, kjer bi dosegel, če že ne v uspeh, vsaj to, da bi razredčil vrste sovražnika?

Ne, tudi tega ni storil. V poslednjem času se je celo izogibal, da ne prizadeva preobčutnih škod Črnogorcem.

In generalni napad na Taraboš? Ali ni bil točno preračunjen, ko so se črnogorske bojne sile koncentrirale okrog glavne utrdbe?

Tu bi mogel napraviti Esad paša izpad in posrečilo bi se mu izmuzniti se iz rok Črnogorcev.

Predal se je... Triindvajset tisoč zdravih oboroženih mož s topovi, municijo in trainom zapustilo je skadersko obzidje, na čelu njim milijonar, Arnavt iz ugledne rodbine, poglavar velikega rodu v Albaniji, Esad paša, pred katerim se danes trese — Evropa.

Kralj Nikola... Esad paša...!

Skader črnogorski v rokah velesil.

Črnogorci so zasedli mesto in čakali razvoj nadaljnjih dogodkov in — migljaja.

Avstrija rožlja s sabljo... interesna sfera se pojavi na obzorju...

»Ako Evropa ne prisili kralja Nikola, da se umakne iz Skadra, prisilim ga sama,« je izjavila Avstrija.

Italija je dvignila svoj glas, češ, ne boš sama, ker to bi značilo osamljeno akcijo, ki bi rodila komplikacije.

In interesna sfera je vplivala tudi na Italijo.

»Spiritus movens« si je mislil: »Ha, v tem se skriva okupacija Albanije, ne boš...«

Kralj Nikola je ubogal in izročil Skader velesilam.

Kaj sedaj? Avstriji manjka vzroka, da udelevi svojo namero.

Vsled tega sklenete Italija in Avstrija »pacificirati« Albance, a Evropa je gluha.

»Albanija bodi avtonomna pod suvereniteto sultana« je deviza nasprotnikov trozveze.

Isto stališče zavzema Esad paša, ki molči in dela.

Zaključek.

Tako so se nagrmadili dogodki eden poleg drugega, vedno si nasprotujoči, dokler ne zadeneta po dva in dva skupaj, nastane eksplozija in iz te mase se dvigne smrdljiv prah današnje človeške egoistične družbe.

Čim se pa vse te »malenkosti« združijo v dva tabora, nastane iz komedije tragedija za žrtve, za zmagovalce slava, za premagance — blamaža.

Sodeč po toku stvari, kakor so se razvijale dosedaj, bo končna zmaga na strani nasprotnikov trozveze. Avstrija pa slavi še danes — Phryfov zmago!

Črnogora pred važnim korakom.

Kakor sem Vam že v ponedeljek poročal, sklicuje se za jutri črnogorska skupština, da sankcionira zelo važno idejo srbskega zedinjenja.

Svest si, da bode, med tem, predno dobite moje poročilo dovoljno informirani o izidu prve seje črnogorske skupštine, ne bom izvajal v podrobnosti kombinacij, ki se stavljajo za neverjetne a nekatere celo pretrane.

Izključeno je, da bi se kralj Nikola odpovedal prestolu, pač pa se sklene s Srbijo tako tesna zveza, da bo za zunanji svet obstojala v resnici le ena srbska država.

Imenovanje ministra-predsednika Mijuškovića, ne spreminja na stvari ničesar.

Bolgarska

plove na avstrijski ladiji v trozvezne vode. Ali so to le strahovi ob belem dnevu, ali pa resnica, to bo pokazala bodočnost.

Bolgarski »Dnevnik« si je zopet izmislil drzno obrekovanje zoper prestolonaslednika Aleksandra.

Ako pojde po tej poti naprej in bo bolgarska vlada mirno trpela te napade na zavezniško dinastijo, dasi ima cenzuro na razpolago, pridemo še do bridkih razočaranj.

Nikita in velesile.

PESEM NIKITE.

Tu imate — in vzemite, vi mogočni velikani, lahko zdaj si razdelite — kar vam nihče več ne brani. Vi junaki!

Mi smo težke boje bili, da nazaj smo spet dobili, kar so nekdan Turki vzeli. Mi za vas smo krvaveli! Hej junaki!

Kje ste prejšnje čase bili, ko mi se tu borili? Ste peči evropske grelji večno slavo Turkom peli! Oj junaki!

Slava, slava, trikrat slava, ti poznaš državna prava, ti odločaš nam, Evropa, Kdo dobi kaj in kdo — ropa. Uj, junaki!

Mi smo prvi boj začeli, zadnje smo trdnjavo vzeli, turško moč smo razdrolili, kaj ste vi za nas storili? A, junaki!

Ko smo dokončali boje, vsak je smel zavzeti svoje — vi pa niste nič zavzeli — vendar Skader boste imeli o, junaki!

Rumunsko-srbski sporazum.

Da se parira bolgarsko vsiljivost za hegemonijo na Balkanu, se srbska vlada z vspehom trudi pridobiti Rumune na svojo stran.

Srbski poslanik v Bukarešti je že dobil tozadevne instrukcije.

Jurjevanje v Belgradu.

Včeraj smo imeli praznik sv. Jurja, le žal, da ni bilo vreme ugodno, veter je pihal cel dan in solnce se je skoro sramovalo takega kilavega dne, ker je le medlo sijalo nizdolu.

Belgrajske dame so sklenile napraviti cvetlični dan za invalide, a so ga preložile na nedoločen čas.

V splošnem pa se ta dan ni mnogo razlikoval od drugih praznikov.

Danes pa že cel dan dežuje, kakor bi se sv. Florjan jezil na nas, kakor iz golide lije iz temnih oblakov.

Sicer pa, kakor vsa znamenja kažejo, bo v kratkem treskalo in se bliskalo nad Belgradom, kakor svoj čas na Cetinju.

Belgrad bo osrednja točka in os za bodoči razvoj evropskega ravnotežja.

Homatije na vseh koncih in krajih, komaj se zamaši ena luknja, že zija druga odprta.

Bodočnost bo govorila in zgodovinarji bodo o njej pisali...

Mars

QUO VADIS?

se ponavlja na splošno zahtevo samo 3 dni in sicer od 24 do 27. t. m.

v Kino-„Ideal“

LISTEK.

M. ZEVAKO:

V senci jezuita.

»Kaj pomeni ta komedija? In kaj dela tu ta beračica?... Primate babo in vrzite jo iz palače; druga kazni naj izostane, z upoštevanjem njenega stanja... Kar se pa tiče vas, žileta...«

Izgnil je roko, kakor da hoče prijeti žileto.

Toda ustavil se je zdajci in prebledel kakor zid; začel se je odmi-kati, kakor da je videl prikazen.

Margentina se je bila vzrav-nala.

S silovito in vendar tudi rahlo materinsko kretnjo je bila porinila hčer za svoj hrbet.

Roka se ji je oprijela slonjala pri stolu, na katerem je sedela trenutek poprej, in vsa besna, sključena kakor mačka k skoku, s plameničnimi očmi je zarohnela:

»Samo dotekni se je... le prst položi nanjo... videli bomo, kdo se bo smejal!...«

»Matil!« je jeknil kralj, Na njegovih ustnicah, razklenjenih v rezanju groze, je dobila ta beseda grozovit pomen. Matil... to je pomenilo: sodbati...

Margentina se je bila pojavila pred njim kakor plameneča boginja maščevanja.

In — ali ni tudi on, ko je slišal neki večer kričati blaznivo po pariških ulicah, priznal s trepetočim srcem:

»Margentina! Zločin moje mladosti!...«

Franc I. se je zbal.

Česa?...!

V svoji lastni palači, obdanemu od vojakov, v tej sobi, kjer ga je spremljalo več oboroženih plemičev — česa se mu je bilo bati?

Bal se je obupnega dejanja; zadržalo se mu je, da mu skoči Margentina na grlo, ako se ji približa; bal se je da ne bi povedala vpričo vseh tistega groznega prizora, ki se je zgodil v Bloaju; bal se je, da se osmeši in omrzi; bal se je za svoje življenje — bal vsega; ni pa si priznal, da če se umika, če beži, da beži pred nečim divjim, nevidnim, silnim in čudovitim — pred materinstvom, in zato se je izvila njegovim ustnicam edina beseda, ujemajoča se v svojem globokem zmislu z globino njegove groze:

»Matil!...«

Med plemiči, ki jih je bil kralj privedel s seboj, da se ne bi splašila žileta, ako bi prišel sam, jih je bilo več, ki so že hoteli planiti na predznico.

Kralj pa jih je ustavil z mahom roke in rekel — ali bolje, zamrmral: »Idite, gospoda... ta ženska je tu na svojem mestu... idite!...«

Ubogali so ga, vsi začudeni in preplašeni... Umeknili so se in od-

šli, za njimi kralj, ki je poslušal z grozo renčanje besne matere.

XXXI.

Pri »Velikem cesarju Karlu«.

Prejšnji dan zvečer se je razigraval v gostilni pri »Velikem cesarju Karlu« prizor, ki najde tu svoje naravno mesto. Čitatelj se še spominja, da je Franc I. zjutraj, pred odhodom na lov, poklical gardnega kapitana Mongomerija in mu dal izvestna povelja.

Ukazal mu je, z ene strani, da naj preišče s pomočjo jezdecev vso fontenbloško okolico, z druge strani pa, da naj preišče zvečer vsa prenočišča in gostilne v Fontenbloju. Namen te dvojne operacije je bil, aretirati Magdaleno Feronovo, Manfreda in Lantreja.

Mongomeriju je šlo tisti čas ravno za to, da zagotovi svojo srečo na francoskem dvoru.

Ne da se reči, da je bil ta vojak natanko tisto, kar razumemo po navadi pod imenom dvorjan. Ni se sicer izogibal predsob Franca I., a je tudi menil, da tam ni pravo torišče za njegovo častihlepnost. Dvoril je kralju in drugim važnim osebam po svojem lastnem načinu, in način je obstojal v tem, da je izkazoval usluge, kakršnih si človek ne upa prositi vsakega — drugič pa je spet brez pomisleka izdal ravno tiste osebe, ako mu je kazala njegova lastna korist.

Brez nepotrebnih pomislekov,

brez vesti, ki mu ni bila očitala še nikoli ničesar — morda prav zato, ker bi bila imela sicer preveč posla spreten, pretkan, močan, hraber in hladnokrven, je bil Mongomeri pravi vzor gardnega kapitana.

Ko mu je Franc I. poveril naloge, aretirati lepo Feronko in oba rokovanjca, je čutil Mongomeri dobro vso njeno važnost.

Prva skrb mu je bila, da je razposlal številne štafete po vseh cestah, ki so vodile iz Fontenbloja. Ob enem pa je pripravil tla za svojo večerno ekspedicijo s tem, da je poslal zanesljive ljudi voluniti po fontenbloških krčmah.

Štafete so se vrnile brez uspeha. In ko se je dan nagibal h koncu, je bil kapitan prepričan, da je Magdalena Feronova že daleč od Fontenbloja.

Toda če je bilo v tem pogledu njegovo razočaranje popolno, je bil brez skrbi glede rokovanjčev. Zakaj okrog sedme ure mu je prišel eden izmed njegovih volunov povedati, da stanujejo pri »Velikem cesarju Karlu« tuji, ki so došli pred nedavnim časom, in da odgovarjata dva izmed njih danemu opisu.

Mongomeri je torej sklenil, da ukaže preiskati ostale krčme po manjših oddelkih, sam pa se postavi na čelo čete, ki bo korakala k »Cesarju Karlu«.

»Izmed treh privedem kralju dva,« je mrmral sam pri sebi, »in rekel bi skoraj, da ga bo zajetje

obeh rokovanjčev potolažilo nad tem, da je pobežnila Feronka.«

Tako je govoril Mongomeri in si mel roke.

Okrog poludesete ure so se začele razhajati po Fontenbloju molčeče patrolje. Slehera takšna četica je šla naravnost h krčmi, ki ji je bila naznačena, in stopila vanjo, ako je bila krčma odprta, ali pa potrkala v imenu kralja, ako je bila zaprta...

Nato so se razkropili vojak po hiši, zbudili surovo vse speče potnike, zvezali jim roke na hrbtu in jih odvedli v grad.

Bilo je polno krikov, joka in preklinjanja.

Toda ker se je godilo vse to v imenu kralja, se ni upal nihče vmešavati, in ves ta čudni in grozni prizor nasilja, ki je prestrašil vse mesto zaradi kraljevih ljubezenskih istorij, se je lahko izvršil brez motenja.

Krčma pri »Velikem cesarju Karlu« se je nahajala v malo obiskavani in dokaj zloglasni ulici, ki so jo imenovali ulico Fago.

Kljub svojemu zvenečemu naslovu je bila to uboga krčma, ki je sprejemala popotnike le redkokdaj in se preživljala s tem, da je prodajala vojakom vrčke piva.

Stala je nedaleč od gradu.

Ob enem z ostalimi sk... ni je zapustil »rad tudi Mongomeri na čelu kakih štirideset vojakov, dobro oboroženih in oskrbljenih z vsem, česar je treba, da vložijo vrata ali pa zvežež in zamašiš usta ujetnika.

Nemci in mi.

(Mirko M. Kosić »Moderna Germanija«, L. 1912. — Izdaje knjižarne J. Radaka, Velika Rikinda. Str. 308. V cirilici.)

Priporočeno in »zollfrei« sem prejel pred mesecem dni to knjigo od knjižarne Max Hueber, München N. W. 2, Amalienstraße 43. V Monakovem živi zadnji čas srbski avtor knjige, mlad Srb, stud. rerum politicarum, Mirko Kosić. Lani je študiral v Straßburgu, odkoder se je oglašal z vprašanji o kulturnem in gospodarskem razvoju Slovenstva, in sicer politične vede. Kar nam podaja v knjigi, sloni na bogati moderni sociološki nemški, francoski, angleški in italijanski literaturi. a bistveno knjiga ipak ni učena dedukcija iz premis, ki so jih spoznali in zaznali drugi, marveč je lahko čitno impresijsko delo načitanega opazovalca nemških razmer. Pri tem pa avtor priznava, da gleda in vidi kot Jugoslovane, kot protivnik osvajaškega naroda. Pripoveduje nam: Kako misli moderni Nemec srednje inteligencije? Kako je njegovo moralno in stetsko bistvo? Spremlja ga avtor na železnici, na ladji, gleda ga v gledališču, Reichtagu, v vojski, v šoli in na njeni. Na potovanje se pripravljajo z brošuro »Die Kunst zu reisen« ali »Hygienische Ratschläge für die Reisezeit«. V berlinskem »Thiergarten« uživa proletarsko dete, »što je Bog dao, a Kaiser nije zabranilo«, in narod je svojemu vladarju hvaležen, ki misli: Kdor je v srcu mesta dal svojemu narodu goste dreve brez policije in z mnogimi klopki (piše neki francoski potnik), je daroval več, nego da je podelil obče pravo glasovanja. Nemški Kaiser von Gotes Gnaden, Kreuzritter. Dadenski deželni zbor je čel tele nemške besede: »Die Anlage der Einlage ist mit großen Anlagens verbunden.« »In dieser Hinsicht habe ich keine solche Einsicht in die Sachlage, daß ich eine Ansicht aussprechen dürfte.«

Berlin ima do 100 stalnih gledališč, med njimi je okoli 20 ozbiljnih; čisto umetnost goje samo draždanske, monakovske in hamburške prve pozornice. Gledališče je privatno kapitalistično podjetje ter se pretvarja v veliko industrijo. In ipak kult. umetnikov: »Kaošto neodrasle devojke iz dobrih kuca pobiju se put do garderobe glumca da izmole sliku, poljubac ili sagrljaj, tako zrele žene, matere tik neodraslih kćeri čezun za blazinom umetnika Peterzena, Romanova, Ciganijevca...« Na strani 256. čitam: »Ne možemo se oglašiti o činjenicu, da pored vseh danskog naprezanja i krajnih požrtvornosti Nemačka napreduje. Danci nemajo brojnog prirastaja. — Cela ta tiha, nečujna barba, izaziva utisak, da od odlomak jednog kulturnog nahodića podleže udarima nabujale mase. Nemštva, koje etički pripada barbarstvu.« Težke besede ki v njih verujem in zato med drugim naglašam idejno in praktično in v vse slučaje radikalno Jugoslovanstvo.

Končno še eno opazko: Običajno poznamo Nemštvo le iz nemških virov; to bi ne bilo še tako zlo, a tu di samih sebe presojamo po nemških virih, časopisih in knjigah — ostale Jugoslovane smo vsled tega prezirali, dokler nam niso pod vojnimi zastavami pokazali, kako smo se motili. Evo, Kosić! On pa nam je dal knjigo, kjer v lastni luči gledamo tudi Nemce, češ: »Nezanjanje je privilegij močnih — to pustimo njim!«

D—r J.

Danes
nogometna tekma
»Irija-Jugoslavija«
Ob 5. popoldne. V »Tivoli«.

Slovenska zemlja.

Iz Maribora.

Že parkrat smo se morali baviti z našim okrajnim glavarjem, kojega kozli nam dajejo vedno in vedno novega gradiiva. Ta gospod, najvišji naš politični uradnik, bi pravzaprav moral varovati slovenske interese ravno tako, kot varuje one naših Nemcev, kar pa ni istina. Že kar lani, je nameraval ta slavi naš gospod, novo poslopje, ali zbirna urade v tem, usuzniti popolnoma nemško-nacionalcem, ter nam oskrbeti samonemške napise. To namero so mu sicer preprečili, a pokazalo se je, da smo bili še vseeno prezaupni, kajti g. pl. Weiss je »Schlaumeier« prve vrste, kar je tudi ravno kar pokazal s tem, da je sicer dal napraviti na zunaj dvojezične napise, a v notranjosti poslopja je to storil le mestoma, dočim se bleste večinoma samonem-

ški napisi. Povemo g. pl. Weissu, da mi tega nikakor nismo voljni trpeti in zahtevamo najodločnejše, da morajo ti napisi — samonemški — izginiti, a na njih mesto priti dvojezični. Če gospod sam noče delati, kot mora, ga bomo mi vzeli v šolo. A nauk ne bo prijeten!

Iz Slov. Bistrice.

Čudne stvari se dogajajo med nami. Naši renegatje dan za dnem kaj novega iznajdejo, da bi nam škodovali na naši narodni in gospodarski posesti. Glavna opora pri tem jim je seveda dični naš župan, veleposesnik, trgovec itd. Stieger, ki si vedno kaj novega izmisli, menda samo za zahvalo za groše, ki mu jih nosijo v njegovo štacuno naši nezavedni Slovenci mesta, v prvi vrsti pa okolice. S. je rekel nekoč, da čuti Slovenca že na 100 korakov, ker mu smrdi. To se je zgodilo seveda v neki nemški družbi. Da si pa lovi g. Stieger med našimi sorojaki vendarle za trgovino — za svoj žep — kaline, pa pošilja na vse, bližnje in daljne slovenske prireditelje svoje uslužbenice, v prvi vrsti svoje trgovske sotrudnike. To se dogaja seveda samo za to, da slepi naše ljudi, saj je dobro znano, da so njegovi uslužbenici ravno tako zagrizeni, kot je on sam. Čudimo se le, da poštene slovenske družbe v Slov. Bistrici in okolici kaj takega trpe. Če bi si drznili kak Slovenec priti v eno ali drugo nemčursko družbo, bi se mu gotovo zgodilo, da se ga postavi na cesto. Na drugi strani pa kaže tako ravnanje tudi vso umazanost naših slovenštajerskih renegatov, ki bi vse, kar je slovensko, najraje utopili na vodi v žlici, a se poslužujejo še celo tako nečastnih sredstev, samo, ker vedo, da bi brez slovenskega denarja ne mogli niti pol leta izhajati, kaj še nakopičiti si bogastva, katero potem zopet uporabljajo za nemško-nacionalne namene. Da, nemški Mihal je poštenjak, samo, da dela sebi — polne žepa. — Naši »Südmärkenci« nabirajo ljudi za svoje protislovensko društvo. Kot povsod, se tudi tu ne sramujejo najpodlejših sredstev, ter izrabljajo zlasti one, ki so od renegatov tako ali tako odvisni. Posebno gospodari priganjajo svoje uslužbenice, da jim delajo najnižje vrednejšo tlako. Vrh tega pa jih tudi ni sram, nagovarjati okoličane in jim izsiljevati denar za to bojno društvo. To se zgodi zlasti ob nedeljah in praznikih po izletih v okolico, koder slepe ljudi s tem, da se jim lažejo, da gre tak denar v dobrodelne namene. Začeti moramo na take dogodke prav posebno paziti, če ne nam zbegajo vso okolico.

Štajersko.

Maribor. Dne 9. majnika smo spremlili k večnemu počitku gospo Emo Trofenik, soprogo davč kontrolorja I. Trofenika iz Ljutomer. Bolehala je že dalje časa, dokler je ni rešila težkega trpljenja bela žena. Sladka ji gruda domača.

Brežice. Posesnik Ivan Stanjko je kupil pred dnevi samokres in ga takoj nabil. Prišedši domu, ga je kazal svojim ljudem, a bil toli neroden, da se mu je v roki sprožil. Naboj mu je prestrelil levo roko v členi in jo zelo nevarno poškodoval. Le srečen slučaj je preprečil nadaljno nesrečo, ki bi se bila lahko pripetila tudi okoli stoječim.

Gradska trgovska zbornica svari pred neko firmo v Hamburgu, ki in-serira po nemških in drugih listih, obetajoča onim, ki hočejo prevzeti neko filijalko, velik zaslužek. Pokazalo pa se je, da zastopstvo one firme niti ne krije tozadevno potrebne stroške, ki nastanejo ob prevzetju. Kdor hoče začeti z vodstvom takih podjetij, stori najbolje, da se popreje informira pri tem ali onem zavodu (trgov. društva), bodisi trgovskih zbornicah, varnostnih uradih itd. Nikakor pa se ne spuščati v take spekulacije, brez zadostnih in verodostojnih poizvedb.

Iz Ljutomer. Tu je bil odlikovan z zaslužnim križcem za 40letno delovanje župnik L. Janžekovič.

Obrtno - nadaljevalne šole. Glasom ministrstva za javna dela, vodijo odsihmal vse akcije obrtno-nadaljevalnega šolstva, politični deželni uradi. Ker po Slov. Štajerskem delajo Nemci že sedaj na vse kripilje, je nedvomno, da bodo ravno v tem oziru, tudi sedaj začeli na vse kripilje izrabljati to novo odredbo. Skušali bodo po naših trgih in mestih ustanavljati obrtno-nadaljevalne šole, ter jih izrabljati v to, v kar izrabljajo vso svojo moč in ves svoj vpliv že danes: **Ponemčiti našo slovensko dečo!** Zgenimo se tudi mi! Prilika je ugodna, vrhu tega pa ta stran našega narodnega polja je še zelo, zelo malo obdelana! Slovenski obrtniki, zganite se sedaj, o pravem času, in zastavite s snovanjem obrtno-nadaljevalnih šol prvi jez, ki naj brani slovenske naše otroke pred

ponemčenjem! Prošnjeje vložiti na c. kr. namestništvo v Gradcu.

Lipnica — mesto. Kot smo že poročali, je cesar povzdignil trg Lipnico v mesto. Ta fakt pa postaja malone za srednještajerske renegate usodepoln, kajti »Tagespost« hvali kot stara branjevka svoje blago, poslanca Wastiana, češ, on si je stekel glavnih zaslug v tem oziru. Wastian je seveda nemški nacionalce, dočim je lipniški poslanec Malik vse-nemec. Na »Tagespost« hvalospeve pa so seveda Vsenemci zelo hudi in nedvomno bo prišlo že v najkrajšem času do hudih preklarij med obema strankama, to tim preje, ker se zadnji vsenemški — Malikov — mandat zelo nevarno maje, dasi podpirajo vsenemca — dokaz za to so zadnje drž. zbornske volitve — Malika z vsemi silami soc. demokratje. Radovedni smo, kaj poreče na »Tagespost« slavošpeve poslanec Malik in z njim vred »Grazer Tagblatt«. Vsekakor bo zelo zanimivo.

V Zabovcih pri Ptujju je začelo pretečeno nedeljo goreti pri posestniku Juhnariju. Zgoraj je skedenj in hlev. Zažgal je baje 5letni Juhnarijev deček, ki je ostal sam doma, dočim so šli ostali domači — na božjo pot na Gori pri Ptujju! Nevarnost je bila za vse Zabovce velikanska, kajti malone vsi domačini so bili na Gori. Sreča v nesreči je bila le, da se je te službe božje na Gori udeležile tudi požarna bramba iz Bukovc, ki je hitela, ko se je zvedelo za nesrečo in strašno nevarnost, z hvalevredno naglostjo gasit. »Straža« opominja vžigalec, da naj ne puščajo otrokom starišče! To je cinizem prve vrste, saj je očitno, da hoče s tem odvrti vso odgovornost od cerkvenega slavlja, ki je v prvi vrsti bilo vzrok, in navaliti vso odgovornost na stariše! Je to res prava — jezuitska morala!

Slov. Bistrica. »Straža je zopet pokazala svoje pravo lice: Royariti in hujskati proti vsemu, kar se ne uklanja njeni volji! Tu se govori, da se ima ustanoviti »Sokol«, kar bi bilo seveda zelo hvalevredno, naj bi bilo to društvo za ves slovenski živelj v mestu in okolici velepomembno. Koder je »Sokol«, tam je rast, je procvit Slovincem gotov. Ne tako »Straža, ki vidi v »Sokolu« ne morda narodovega sovražnika, pač pa — strankarskega, dasi dobro ve i ona, da sokolske organizacije niso politične. Nihče nima namena rušiti edinosilnosti, nasprotno: Prej kot slej nam je dvig narodnosti prva in glavna točka in zato vam kličemo: Ne hujskajte ne rušite, koder ni potrebno in — delajte vi sami zdrhalo!

Med Konjicami in Oplotnico je plaz zasul precejšen del ceste. Nastale so vsled tega izdatne ovire in sitnosti, ki pa se bodo kmalu odstranile.

Maribor. Zadnja »Straža« piše: Mariborski okr. glavar pl. Weiss se je zopet vrnil. Veselja nam ni napravil s tem nobenega, ker bi bilo najboljšo, če bi se poslovlilo. — Auf Niemmerwiedersehen. Tokrat se s »Stražo« popolnoma strinjamo.

Dnevni pregled.

Aprilski dovtil uresničen. 1. aprila je poročal »Dan«, da se takoj po miru ustanovi v Albaniji vseučilišče. Danes pa poročajo listi iz Rimla, da nameravata Avstrija in Italija ustanoviti v Albaniji albansko vseučilišče. Albanija je res dežela, kjer se z avstrijsko pomočjo uresničujejo aprilske šale. Tisti Slovenci, ki se navdušujejo za Albanijo, imajo najlepšo priliko kompetirati za mesto na tej univerzi. V »Dnevnu« s prvega aprila se je tudi znanilo, kdo je kandidat za albanski prestol. Morda se to tudi uresniči.

Ne morejo se zatajiti. Slovenski klerikalci namreč. Tuintam so v kakšni zadevi res zavili tako, da bi bil človek veroval, da čutili in čuvstvalje tudi oni jugoslovansko in da se z jugoslovanskimi zmagovalci vred veselo vstajenja. Pa vse ono navdušenje je hipno. preračunjeno in velja najbrže samo Bolgarom. Srbi in srbski uspehi so jim v želodcu in vidi se jim, da jim je žal, da so Srbi dosegli ono, kar pripomore k ujedinjenju vseh Srbov. Srbski politiki pri nobeni priliki ne pozabijo povdarjati, da smatrajo za največji uspeh dosedanje vojske s Turki, ki so podrtje vse ovire, ki so teritorijalno ločile Srbe. Takšna ovira je bila predvsem Sandžak. Že zadnjič smo prinesli nekatera razmišljanja srbskega politika, ki povdarja, da so Srbi in Črnogorci, kljub vsemu temu, kar so jih prikrajšale velesile, le lahko zadovoljni, ker narodno ujedinjenje je doseženo; s tem namreč, da je prešel Sandžak v srbsko-črnogorske roke. Radi tega uspeha lahko pozabijo na to, da niso dobili albanskih obal. — Ravno ta uspeh pa najbolj teži v želodcu slovenske

klerikalce, ki jih peče, da ni Avstrija v začetku vojne posegla vmes in zasedla Sandžaka. Na ta način bi bila Avstrija za dolgo dobo preprečila ujedinjenje. Uvodnik sobotnega »Slovenca« zveni na ta način. Na prikrit, diplomatski način je med drugimi v temu uvodniku povedano tudi to, da Avstriji ni bilo treba čakati s svojim aut-aut šele na Skader temveč, da bi bila »z enako odločnostjo začetkom vojske dosegla druge in večje uspehe brez manjših žrtve«, s tem namreč, da bi bila zasedla Sandžak in tako ohranila v srbsko telo zabiti klin. — Od leta 1908 obžalujejo slovenski klerikalci, da Avstrija ni zasedla Sandžaka in tako povečala ozemlja, kjer bi lahko preganjala srbski živelj in inšcenirala veleizdajniške procese. — Veste, gospodje, hinavščina na takšne vrste se nam gnusi!

Čuden narod smo mi Slovenci, Hrvat in vsi Jugoslovani skupaj, ako pogledamo nesmiselne verske boje, ki nas motijo v skupnem boju. Zadnji čas se je razvelj zaradi hrvaških pravašev boj. Hrvaški pravaši so hoteli biti neklerikalna stranka — toda slovenski in hrvaški klerikalci so jim hoteli vsiliti svoj Mahničev klerikalni ultramontanski program. Petkov »Slovenec« se je povsod do trditve, da je tudi konfesionalna stranka lahko narodna. Gotovo da — samo pri nas ne. Pravoslavna duhovščina je zelo narodna — pri nas pa ne vselej. Pa o tem se je že mnogo pisalo. Dobro je o vsem tem izpregovoril »R. Novi List«, ki piše: L. 1870. so lahko šli katoliški Bavarski skupno s protestantskimi Prusi proti katoliškim Francozom, ker je vsak Nemec pred vsem Nemec, potem šele kaj drugega. Celo Nemec kot socialist ne pozabi, da je Nemec. Pri nas pa od samih verskih sporov ne pridemo naprej. Po Balkanu se kregajo, kdo je patriarhist ali eksarhist, kdo je te ali one vere, pravoslavni Srbohrvat naj bi sovražili katoliškega Hrvata. itd. Skratka ni dovolj, da nas dele drugi, delimo se tudi sami. Sto in sto razlik najdemo, ki nas razdružujejo, ne najdemo pa velike skupne misli, ki bi nas združila.

V tem velikem času, ko tako potrebujemo skupnega odpora, bi morale izginite vse te narejene razlike — in skupna ideja Jugoslovanstva bi nas morala združiti v vseh bojih, v vseh pokrajinah, v vsem delu. Ali smo res le narod razdiračev, prepiračev in slabih, ki se puste izrabljati vsakemu, ki v svojo korist hujska enega proti drugemu? — Kdor v teh časih izdaja skupno stvar za nepotrebne prepire, prevzemlja težko odgovornost. Hrv. klerikalci so že dobili odgovor s tem, da so njih glasila propadla z bankrotom. To je volja naroda! Dolžnost vsega jugoslovanskega časopisja je, da v teh časih miriti take strankanske strasti in združuje vse sile za skupen boj. Za prepis bo še vedno dovolj časa. Jugoslovanska ideja je tako lepa in velika, da v nji izginijo take nizke intrige — kakor stara šara zgori v ognju.

Nova politična organizacija na Goriskem. »Soča« nadaljuje v svojih izjavanjih. Njen glas se glasi: Upoštevamo, da živimo v težkih časih, ali če hočemo ostreti se težkih časov, moramo pač delati pridno politično in gospodarsko. S samim tnanjem in odmikanjem, s strahopetstvom in prazno obzirnostjo ne pridemo nikamor. Tu smo za delo, dobro narodno, politično, gospodarsko socialno delo; stremimo za ustvaritvijo velike politične organizacije na strogo demokratični podlagi. Kdo pozna današnje goriske razmere, ga more tako novo delo le razveseliti. Cela desetletja smo ubijali sile v medsebojnem boju. Škodovali smo si narodno in gospodarsko. Čas je, da bi k nam prišli novi časi, drugačne razmere. Toda preveč ne smemo pričakovati. — Prav je, da imamo veliko vero v zmago dobre stvari — ampak bojimo se razočaranja. Moglo bi se zgoditi, kakor z nar. stranko na Štajerskem. »Soča« podaja sledeči načrt: Skupno na delo na demokratični podlagi! Vemo, da politična organizacija, ki hoče uspevati, mora sloneti na čisti demokratični podlagi. Le taka organizacija je izraz ljudstva; kjer ni tako, tam odločuje par gospodov: generali ukažejo in čete morajo ubogati. V taki stranki ukazuje par njih, druga četa je brez volje in pravic v stranki. Če si pridene taka stranka pridevek »ljudska«, je to prava ironija. Na demokratični podlagi je slonela doslej v deželi le socialnodemokratična stranka. Napredna stranka se je bližala demokratizmu in si skušala osvojiti široke ljudske plasti. Če ni uspeła, so bili tu razni vzroki. Med temi nima vzrok: terorizem in sistematično ščuvanje z naprosto »ljudske« strani. Ali proč s spominom na grde boje, glejmo novim časom naproti! Prepričani smo, da na terorizem zgrajena politična stavba, obdana od straha in trepetu, ne bo trajala

večno. Naš goriški Slovenec potrebuje svoje prave ljudske demokratične politične organizacije, v kateri bo prostora za vse plasti našega ljudstva. V deželi je bilo vedno in je ludi ki nočejo pripadati nobeni stranki. »Liberalce« ni hotel biti klerikalce ne, socialni demokrat ne. V goriški okolici smo kar čez noč imeli tu kmečko stranko. Klerikalna stranka, ki si je končno nadela ime S. L. S., se je ves čas hrupila, da je ona prejšnjo dobo pred razkolom nadaljujoča stranka, dasi to ni bilo res. Mi pa hočemo iz teh razmer ven in sicer s Slovenskim političnim društvom demokratične podlage.

Ljubljana.

Člani slov. gledališča iz Ljubljane gostujejo ta teden v sledečih krajih: V sredo dne 14. t. m. v Kranju, v četrtek dne 15. t. m. v Trzinu, v petek dne 16. t. m. na Jesenicah, v soboto dne 17. t. m. v Celovcu. Nadalje gostujejo še v nedeljo in v torek dne 18. t. m. in 20. v Mariboru, v ponedeljek dne 19. t. m. v Ljutomeru, v sredo dne 21. t. m. v Slov. Bistrici, v četrtek na dan Sv. Rešnjega Telesa v Ptujju, v petek dne 23. t. m. v Sv. Jurju, v soboto in nedeljo dne 24. t. m. in 25. pa v Celju. Nadalje gostujejo še v ponedeljek dne 26. t. m. v Žalcu, v torek 27. t. m. v Krškem, v sredo dne 28. t. m. v Trbovljah, in v četrtek 29. t. m. v Litiji. Igrale se bodo sledeče igre: »Nepoštoni«, drama od Gerolamo Ravittia. »Gospod senator«, burka od Schönthan in Kadelburga in »Sladkosti rodbinskega življenja«, veseliga od Maurice Hemeynina.

Iz delavskih krogov. Naša mati zemlja je rodovitna v vseh stvareh, posebno pa v premogu. Premog je zemeljska last, toraj last vseh prebivalcev sveta, nikakor pa ne last posameznih premogokopnih družb. Premog je dandanes tako drag, da si ga delavec sploh ne bo mogel več kupovati. Pomislite samo K 1.74 za 50 kg težkega, kakor kamen teškega premoga. Poglejmo pa železnice vseh vrst, parobrodne družbe, veleindustrije, posamezne korporacije, katere pa veliko ceneje dobijo premog. In tudi boljši sloji si ga nabavijo v večji množini in toraj ceneje, leta ubogi delavec pa ga mora najdražje plačevati, ker ima najmanjšo plačo. In kako se odzove k temu. Po mojem mnenju bi morala tukaj država skrbeti, da bi dobil delavec vsaj tako ceno, kakor veleindustrija, ako ne ceneje. In to bi storila najlažje potom podraževanja vseh premogovnikov, tako, da bi se ne redili samo posamezni državljani, temveč brez vse razlike vsi državljani. Delavec največ proizvajal, največ trpi, plačuje največ indirektnih in krvnih davkov, podpira s svojim delom občno, deželo in državo, koristi od države pa nima nobene. Nasprotno mu visi vedno nad glavo demoklejev meč in mi naj bi bili patriotični. Gospoda, nemogoče je. Dokler bomo sužnji, nam je zastoj ubijati patrijotizem v glavo. Delavec.

Konfiscirani veleizdajalci. V soboto je »Dan« poročal o karikaturah v Schwentnerjevi trgovini. Včeraj jutraj so hoteli ljudje gledati karikaturu. Toda okno je bilo prazno. Karikatura je bila namreč konfiscirana. Ubogi veleizdajalci — celo na papirju so — nevarni.

Vprašanje na uredništvo. Kaj pravite k temu, da sedaj »Slovenec« prinaša podlistke Ivana Vazova, ki jih je »Dan« prinesel že decembra meseca l. 1912. — Odgovor: »Dan« je res prinesel prevode onih povestic Ivana Vazova. Ako jih sedaj »Slovenec« zopet prinaša, je to njegova stvar.

Iz Zelene jame. Zaradi svojega dolgega jezika bi se morala v soboto pred tukajšnjim c. kr. okr. sodiščem zagovarjati Marija Smole, gostilničarka in posestnica in nova županja v Zeleni jami. Naši zadnji članki, ki smo jo nekoliko bolj v živo potipali, so ji dali povod, da je neprestano klepetala v Zeleni jami in s svojim strupenim jezikom žalila tudi Janeza Peklaja. Ivan Peklaj je vložil tožbo zoper njo, ki ga je zastopal dr. Vladimir Ravnihar. Dično bivšo naprednjakinjo, ki je vodila naprednjake za nos (tako se je sama izrazila) je zastopal dr. Pegan. Žena je sicer precej spoznala, da bode propadla, pustila je pri dr. Peganu skrpucati iz samih ženskih čenč neko nasprotno tožbo, ki jo pa dr. Pegan menda ni hotel vložiti. Gotovo je že vnaprej vedel, da bo ta nasprotna tožba dobra le za grožnjo proti Peklaju. To se je tudi res zgodilo. Grozili so s to tožbo in g. Peklaj se je rajši vdal kakor da bi se pa prepiral z opravičljivkami in

tako sta se za enkrat pogodila, da je g. Peklaj odpustil kazni Smoletovki. Dr. Pegan sme biti vesel, ker si je v Zeleni jami pridobil res dobro stranko, Smoletovko in bo imel le z ženskami opraviti. Vsak, kdor le količkaj drži na svoj lastni žep glavna stvar. Smoletovka ima že tudi nekaj tisočakov in sedaj na gorkem gleda zaničljivo na tiste, ki so ji te tisočake nanosili skupaj. Priljubljen je klerikalcem samo zato, da bi dobila kake podpore od njih, porogljivo se obnaša proti drugim, ki imajo več dolga in komaj izhajajo s tem, kar imajo. Klerikalci bodo v Zeleni jami tudi izginili kakor kafa, ker so redko sejani. Največ imamo socialno demokratičnih renegatov, in ti so hujski od pravih klerikalcev, ker njih plug orje na dve strani. Imamo torej opraviti s samimi renegati. Klerikalno demokratsko renegatstvo se širi samo v Mostah, razširja se ta kužna bolezen a la Mavser e tutti quanti, ki ne vedo še danes, ali to miš ali tič. Tudi tega slepomišljenja bo konec prav kmalu, ker s temi ljudmi ne občuje noben pošteno misleč človek več. Naprednjaki v Mostah se takih ljudi ogibljuje in pri vsaki stvari naj bi bili taki breznačajnejši ignorirani. To bi bilo prav. Potem bi se razmere v Mostah prav kmalu izboljšale.

Družba sv. Cirila in Metoda. Naše poročilo o uspehu »Jurjevanja« katero sta priredili šentpetrski C. M. podružnici v Ljubljani na Gradu bo gvtovo iznenadilo vsakega, ki je videl, s kolikimi težavami in ovirami je bila letos združena ta prireditelj. Čistega dobička je prejela C. M. družba 352 K 33 v. Visoko častimo naše vzorodoljubke omenjene podružnice. Prepričani smo o njihovi domovinski ljubezni, preverjeni smo da je le največja rodoljubna vnema vodila s to poštvalnostjo to prireditelj. Izrekamo brez vsakih piskanih besed najodkritosrčneje priznanje in najiskrenejšo zahvalo za to uspešno lepo slovensko delo.

Včerajšnja nedelja ni bila tako lepa, kakor smo želeli. Celo popoldne je deževalo. Po mestu je bilo živo, birmancev, botrov in botric je bilo povsod polno. Posebno nas je veselilo, da smo videli toliko lepih botric iz mesta in z dežele v naših lepih pečah, ki so gotovo najlepši spomin naše narodne noše in res nekaj čisto slovenskega. Želeli je, da si naše narodno ženstvo za svečane prilike ohrani to lepo nošo.

Čudne spletke. V soboto zvečer se je že tretjič zgodilo, da niso pravočasno prišli filmi za Kino-Metropol v slovenskem gledališču in predstava je bila onemogočena. Mnogo obiskovalcev se je moralo vrniti, ljudje so bili nejevoljni. Toda gledališče pri tem ni krivo. Čudno je na vsak način, da se je to že tretjič primerilo. Sluga, ki je bil na pošti — je dobil odgovor, da so filmi došli. V resnici je prišla le spremnica — filmov ni bilo. Gledališče se je že po advokatu pritožilo na pošto — pa nič ne pomaga. Nekateri mislijo, da tiče za tem kake spletke. Kakor se sliši, se bo energično protestiralo in se bo preiskalo, kje tiči vzrok. Film so prišli šele včeraj jutraj, dasi so bili pravočasno odposlani. Včeraj so bile predstave seveda dobro obiskane. Opozarjamo na krasen program.

Odmevi nekdanjih ljubljanskih pariških večerov. Ljubljancem je še znano, da so se pred leti vršili v neki vili v Ljubljani pariški večeri. Udeleževali so se jih razne višje osebe — posebno iz nemške družbe. Vlada je takrat družbo razgnala in je bilo več oseb prestavljenih. Toda udeleženci so si menda obljubili večno zvestobo in se niso dali za stalno razdružiti. Ostala je neka tajna organizacija, ki se je shajala zdaj tu zdaj tam. Sklicevali so se z brzojavami, ki pa so bili previdno sestavljeni in na videz popolnoma nedolžni. Shajali so se od vsake strani in baje se je cela družba prav dobro imela. Zdaj so prišli zopet na sled tem sestankom in je baje pridržanih mnogo uglednih oseb. O stvari bomo še poročali.

Botri in botrice. Zelo primerno zabavo za svoje birmance preskrbite, ako jih peljete v kinematograf. Danes popoldne je nalašč za otroke primeren program. Obenem si otroci ogledajo, kako je v gledališču. To jim bo gotovo lep spomin za vse življenje.

Nogometna tekma Ilirija-Jugoslavija 2:1. Ljubljancem zmagali nad Goričani. Vkljub slabemu vremenu se je včeraj vršila tekma, ki se je končala z zmago Ljubljancem. Da je bilo slabo vreme, je nam tem bolj žal, ker bi bila nudila tekma teh dveh moštev pri lepem vremenu najlepši užitek. Na mokrem terenu se seveda igra ni mogla tako lepo razviti. Goričani so nastopili v rdeče-belih barvah — Ilirija pa v modro-belih. Goričani so imeli med seboj nekaj izbornih igralcev, ki so se tudi kmalu izkazali. Ilirija je hotela podati mirno

kombinirano igro, trezno in premišljeno in je do konca ohranila dobro kombinacijo. Goričani so igrali temperamentno tu in tam celo nekoliko preostro. S početka se je takoj pokazalo, da sta si moštvi precej enaki. Dolgo so se menjali napadi brez uspeha — dokler ni iz gneče pred vratmi Ilirije zadel prvi gol. Goričani so s tem obvladali situacijo. Do polovice je ostalo 1:0 za Jugoslavijo. Po premoru se je hotela Ilirija revanžirati, pa se ji ni posrečilo razbiti obrambe Jugoslavije. Nedopustna zapreka je dala sodniku pravico, da je diktiral 10 metrovko za Jugoslavijo. Vkljub izbornemu golmanu je žoga obsedela Goričani so bili nekoliko užaljeni in so popustili. To se je maščevalo in v nekaj minutah je padel drugi gol za Ilirijo. Tako je ostalo do konca, vključno ostri napadom na obeh straneh. Občinstva je bilo srednje — ostalo je vključno slabemu vremenu do konca. Ne najdemo pa primerne izraza za one, ki zijajo zastoj. To so pač ljudje brez sramu. Taka tekma stane denar — gotovi ljudje pa se ne zavedajo, da se zastoj nič ne dobi. Danes se bodo baje ta zijala na poseben način odstranjevala. Opozarjamo občinstvo, da se danes tekma ponovi. Ker bodo Goričani gotovo napeli vse sile, da poravnajo včerajšnji uspeh — bo igra zelo zanimiva.

Opozarjamo na današnjo tekmo ob 5. popoldne pod Tivoli. Najlepše razvedrilo za vsakega. Vstopnina 40 vin.

Krasne slike iz vojne med sev. in juž. Ameriko smo videli včeraj v Kino-Metropol. Priznati moramo, da še nismo videli tako naravnih slik iz vojne. Posebno so včeraj ugajale pokrajine — zgodba g. Wamperla je pa taka, da so ljudje kar pokali od smeha. Ogledajte si!

Dvojna mera. V Pragi je bil obsojen neki Karol Lapaček, ker se je v gostilni pri pivu izrazil, da bi naša armada v slučaju vojne ne bila zanesljiva — na 14 dni težke ječe z dvema postoma. Izgovarjal se je s pijanostjo, pa ni nič pomagalo. Celjska vahtarica pa je isto pisala o slovenskih polkih in je na nečuten način sumničila avstrijske slovanske vojake — pa se ji ni nič zgodilo.

Kino Metropol v deželnem gledališču. V soboto, 10. nedeljo 11. ponedeljek 12. maja: 1. V francoskih Alpah, vožnja z avtomobilom po okolici Giberstone. (Naravni posnetek.) 2. Avguštin proti Avguštinu. (Komično.) 3. Ukradeni dijamant. (Drama.) Samo popoldne. 4. Strah pred bodočnostjo. Žrtev praznovrststva. (Senzacionalna drama.) Samo popoldne. 5. Gorska reka Tscheroncha. (Naravni posnetek.) 6. Išče se gospod na hrano. (Humoristično.) 7. Nevidni sovražnik. (Drama.) Samo zvečer. 8. Ko se bo Lee vdal. (Drama.) Učinkovita, pretresljivi prizorov polna drama iz zadnjih bojev secesijske vojske med Severnimi in Južnimi državami Amerike. Samo zvečer. 9. Žrtev davka za samce. (Komično.) Samo zvečer. 10. Ljubzenski doživljaji Wamperla in Siegelacka. (Velekomično.) Predstave se vrše: V soboto: ob pol 7. in ob pol 9. uri zvečer. V nedeljo: popoldne ob pol 4. in pol 5., pol 6. in pol 7.; zvečer ob pol 9. V ponedeljek: popoldne ob pol 4., pol 5., pol 6., pol 7. zvečer ob pol 9.

Drugi prijateljski sestanek, ki ga je priredila tukajšnja krajevna skupina jugoslovanskih uradnikov denarnih zavodov in zavarovalnic v četrtek zvečer v restavraciji »Zlatorog«, ni bil sicer tako številno obiskan, kakor prvi, vendar pa je bil še prav častno zastopan po uradnih vseh tukajšnjih denarnih zavodov. Po pozdravu odborovega predsednika tov. Pretnarja, kateri je na kratko poročal o zborovanju občnega zbora v Trstu na velikonočni ponedeljek, se je razvila živahna razprava o različnih aktualnih vprašanjih organizacije in uradnikov ljubljanskih denarnih zavodov. Povdarjala se je zlasti potreba po draginskih dokladah. Ker taki prijateljski sestanki nimajo samo namena medsebojnega osebnega spoznavanja uradnikov, ampak nudijo najugodnejšo priliko, da more vsak uradnik — član in nečlan — prosto izraziti svoje želje in mnenje, ki se nanašajo na skupni položaj uradništva posameznih zavodov kakor celega uradniškega stanu, zato bi naj tovariši pomena teh sestankov nikakor ne podcenjevali ter bi se jih naj redno udeleževali polnoštevilno. Le če bomo uradniki sami prav razumevali medsebojno vzajemnost in bomo skupno zastopali svoje težnje, bo nam mogoče doseči jednake uspehe, kakor jih dosegajo organizirani nemški, češki in hrvaški naši tovariši. Zato proč z neutemeljenimi predsodki, proč z malodušnostjo in na noge za našo boljše bodočnost. — Tovariši.

V mestni klavnic se je od 20. aprila do 27. aprila 1913 zaklalo: 64 volov, 7 bikov, 6 krav, 133 prašičev, 142 telet, 11 kostrunov, 131

kozičev. Vpeljanega mesa je bilo 260 kg. Zaklane živine se je vpeljalo: 81 telet, 2 kostruna, 33 kozličev. Opomnja: 5 goved z mal. zob.

Sporna vprašanja.

JUŽNE ALBANSKE MEJE IN GRŠKE ZAHTEVE.

Omenili smo že preje enkrat, da sporna vprašanja še niso docela izginila z balkanskega ozračja. Poleg srbsko-bolgarskega spora, ki še ni poravnani in ki zavzema vedno večje dimenzije, tako, da se je šovinizem polotil že ljudi, kakor je recimo bolgarski pesnik in pisatelj Vazov, ki pozna samo eno geslo: bodisi držati pogodbo ali vojska, ne obeta nič dobrega nasprotje, ki vlada v nazorih glede južnih albanskih meja. Grški poslanik dr. Streit je glede tega vprašanja se izrazil sledeče: Mi stojimo na stališču, da je kakor za Grško, tako tudi za Albanijo koristno, da se meje obeh držav izvedejo in določijo na kolikor mogoče čisti etnološki podlagi, da ne ostane med državama nobenih oprtih vprašanj. Mislimo, da je posebno za Albanijo važno, da se ne bori takoj v začetku s takšnimi težavami.

Grška zahteva, da bi se meja začela na Jadranskem morju pri Chimari, tako, da bi to mesto z grškim prebivalstvom pripadalo Grški. Meja bi od tam šla v splošnem proti vzhodu, tako, da bi mesti Argirokastro in Korica postala grška. Grško prebivalstvo mesta Chimare in okolice je imelo še pod turškimi gospodstvom stalna avtonomna privilegija tako, da je njihova pripojitev k Grški tudi zahteva pravičnosti.

Grška zahteva samo ono ozemlje severnega Epira, ki ima v resnici grški značaj. Valone se je že preje odrekla, predno so veslele sklepe o južnih albanskih mejah. Grška se je pokazala tudi zadovoljno s predlogom, da bi se obala nasproti Krfu neutralizirala, da bi se s tem ugodilo želji Evrope, ki to želi iz strateških in pomorskih razlogov, toda njeno stališče bi moralo biti drugače odobreno.

BOLGARSKO-RUMUNSKI SPOR.

Bolgarsko - rumunski spor je končan. Na poslaniški konferenci, ki je spor pretresala, je bil te dni podpisana protokola, s katerim se spor rešuje. Rumunija dobi Silistrio z utrditvami in še ozemlja precej.

ODŠKODNINA ČRNI GORI ZA SKADER.

Drugo takšno vprašanje, ki tudi ni brez vseh težkoč je: odškodnina Črni gori za Skader. Znano je namreč, da so poslaniški tripartentni in Italija namigavali Nikiti, da dobi odškodnino, če Skader brezpogojno preda. Avstrija je bila v početku popolnoma proti vsaki odškodnini. Na zadnji poslaniški konferenci, kakor se poroča iz Petrograda, se je pretresalo tudi vprašanje odškodnine. Avstro-Ogrska se ni protivila odškodnini, toda hoče, da se morebitna posojila in denarna odškodnina preračeta preje na pariski konferenci, ki bo obravnavala finančno vprašanje.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

»GLASBENA MATICA« V TRSTU. (Telefonsko poročilo našega posebnega poročevalca.)

Trst, 11. maja. Ob najugodnejšem vremenu so prispeli včeraj Matičarji s posebnim vlakom v Trst. Na kolodvoru jih je pričakoval in sprejel ves odbor tržaške podružnice »Glasbene Matice«. Zvečer se je vršil koncert pri nabito polni dvorani »Narodnega doma«. Koncert je uspel nad vse izborni. Občinstvo je burno pozdravljalo velezaslužnega vodjo g. M. Hubada, ki je vseskozi z njemu lastno in priznano mojstersko točnostjo vodil koncert »Mrtvaškega ženina«. Izmed solistov je bil tržaškemu občinstvu novinec g. Jos. Rijavec (tenor), ki je nad vse dobro izvedel svojo nalogo, se v srečno upeljal v tržaško slovensko javnost in žel tudi nje priznanje. Njegov glas je poln svežosti in miline, da nam je pričakovati še mnogo umetniškega užitka od njega. Gospod Jos. Krizal nam je bil star znanec, o njem ni potreba govoriti, ker je znano v Trstu kakor v Ljubljani in vsakdo pozna njegove vrline. Gospa Mira Dev-Costaperaria ne nosi zastoj naslov »tržaški slavček«, saj si ga je priborila na vseh tržaških koncertnih odrih vseh narod-

nosti in je tudi včeraj s priznanim fineso in umevanjem lastnim nji izvedla svojo partijo. Z zborom se moramo ponajti pred vsakim, še tako izbranim občinstvom. Fina glasovna uglasjenost v vseh levah, čistoča in finesa nastavka, naravnost očara še tako natančnega poznavalca glasbe. Zbor je spremljal vojaški orkester c. in kr. bos.-herc. pešpolka št. 4, ki je nad vse pričakovanje izvedel baš ne lahko nalogo. Velika zasluga gre k temu uspehu kapelniku gospodu Paulisu. Pri glavnem odmoru je občinstvo obsulo Matičen zbor s cvetkami in navdušenjem, ki je izviralo iz priznanja in občudovanja, se kar ni moglo poleči. V imenu podružnice »Glasbene Matice« za Trst, je poklonil g. dr. Fatur ljubljenski ljubljencu Matičnega zbora g. M. Hubadu. V znak priznanja je dobila tudi ga. Costaperaria krasen šopek. Ko je utihnil zadnji akord, ni bilo navdušenja konec in občinstvo ni hotelo zapustiti svojih prostorov. V vseh se je brala želja, da kmalu zopet čujejo Matičen zbor. — Vaš poročevalec je preskrbel, da »Dan« sprejme o koncertu samem še poročilo iz strokovnjakega peresa.

MEJE MED RUMUNJO IN BOLGARIJO.

Bukarešt, 11. maja. Protokol o bolgarsko-rumunskem sporu obsega sledeče točke: Silistria pripade z vsemi utrditvami in okolico v daljavi 3 kilometrov Rumuniji. Bodoča bolgarsko-rumunska meja v Dobrudži se prične pri kraju Popina, ki pripade Rumuniji. Nato se drži meja kolikor mogoče naravnih mej in gre po višinah Babuk do Pokardije in preko reke Farales do Akre ob Črnem morju, ki pa ostane pod Bolgarsko.

PREDAJA SKADRA.

Rim, 10. maja. »Agenzia Stefania« poroča iz Medue, da so na admiralski seji poveljniki mednarodnega brodogradniškega združenja, da zasedejo Skader mednarodne čete 14. t. m.

Cetinje, 10. maja. Iz uradnega črnogorskega vira: Civilni guverner Skadra Plamenac je podpisal protokol, ki obsega določbo, da se zasede Skader v sredo ob 2. uri popoldne.

POŽAR V SKADRU.

Cetinje, 10. maja. Iz uradnega črnogorskega vira: V svrhu določbe vzroka, kaj je povzročilo požar v Skadru, je uvedena najstrožja preiskava; 11 sumljivih oseb je bilo aretiranih.

ALBANSKI PRINC GHIKA.

Budimpešta, 10. maja. Listi poročajo, da se poda albanski princ Ghika v Cetinje in odondot v Albanijo, da prevzame poveljstvo nad četami.

ŠKODA V SKADRU.

Cetinje, 10. maja. Vsled požara nastala škoda v Skadru ni velika, ker se je posrečilo požar v početku že omejiti. Požar se ni tako razširil in tudi ni napravil takšne škode, kot se je v početku mislilo.

ZANIMIVE VESTI.

Sofija, 10. maja. V poučenih krogih trdijo, da sta se Bolgarija in Grška pogodili tako, da je izključen vsak vojni konflikt. Bolgarija je resignirala, kakor je znano, na Solun. Zato je pa — baje — Grška obljubila, da bo v morebitnem srbsko-bolgarskem konfliktu nevtralna.

Dunaj, 10. maja. N. W. T. poroča iz Aten, da pride do sestanka bolgarskega kralja Ferdinanda z grškim kraljem Konstantinom. Ob tej priliki bodo poravnana vsa nasprotstva, ki so nastala tekmo vojske. Inicijativo za sestanek je dal kralj Ferdinand.

NOVA SMER RUSKE POLITIKE.

Petrograd, 10. maja. List »Južni kraj« poroča iz Odese iz dobro poučene strani o najnovejši smeri ruske zunanje politike, ki jo zagovarja grof Witte. Grof Witte meni, da zveza Rusije z Anglijo ni več povoljna, ker Angleška v slučaju kakšnega evropskega konflikta ali ko pride vprašanje nadmoči Slovanstva na površje, ne bo Rusije dovoljno podpirala. Anglija bo vedno gledala na svoje lastne interese. Zato se mora smer ruske politike spremeniti.

Grof Witte je v razgovoru s politiki dejal, da je sedaj zelo pripravljeno čas za eno popularno vojno Rusije, ki bi končno utrdila premoč Rusije Slovanstva. (Slovanstvo bi od močne Rusije bolj malo imelo.)

DIFERENCA MED ZAVEZNIKI.

Sofija, 11. maja. V Sofiji odločno zanikujejo vesti, da se bo ruska razsodba nanašala na celotno bolgarsko-srbsko pogodbo glede Macedonije. Ruska razsodba se bo po bolgarskih poročilih nanašala le na preporno ozemlje, to je na Debar, Gostivar, Tetovo, Skopje in Kumanovo. Ozemlje, južno od te proge, z mesti Ohrida, Prilep, Bitolj in Veles, postane po pogodbi neoporečno bol-

garsko in se torej ruska razsodba ne more nanašati na te kraje.

Belgrad, 10. maja. Vsled neugodnega izida skadrskega vprašanja srbski nacionalni listi vehementno napadajo Rusijo, češ da je Srbijo in Črnogoro nahujskala proti Evropi, potem ju pa pustila na cedilu. Nesposobni in brezvestni ruski državniki podpirajo le nezanesljive Bolgare, dočim puste Črnogorce in Srbe, ki so Rusiji zvesto udani, v odločilnih trenutkih vedno na cedilu.

Listi radi tega pozivljajo vlado, da pod nobenim pogojem ne sme privoliti v rusko razsodbo, ampak mora energično zahtevati, da dobi Srbija Bitolj za vsako ceno.

POLOŽAJ V SKADRU. Strahote vojske.

Praga, 11. maja. Uredniku »Bohemie« se je posrečilo priti v Skader in od tam poslati svojemu listu sledeči telegram:

Požar v Skadru je zavzel velike dimenzije. Škoda, ki jo je požar povzročil je velika. Mnogo hiš, več nadstropnih se je porušilo do tal. Ceste so zaježene od ogorelih tramov in razvalinami hiš. Avstrijsko-ogrski konzulat je od obstreljevanja s topovi mnogo trpel. V stenah je mnogo lukenj. Poslopje je močno poškodovano. Katedrala je kup kamenja. (Bodo zopet Avstrijci najbrže zahtevali, da se zida Črna gora novo kapelico.) Vse življenje na ulicah kaže sledove dolgotrajnega obleganja. Večji del prebivalstva se potika po ulicah in beži za kruh. Črnogorski vojaki hodijo po ulicah sem in tja. V mestu vlada popolna anarhija. Kasarne so izpremenjene v bolnišnice, ki nudijo strahovito podoben revščine. Trupla se pokopavajo, ne da bi se določila identiteta. Strahovit prizor nudijo izstradani srbski vojaki, vjeti 24. februarja na Brdici in zaprti v Skadru do prihoda Črnogorcev. Vsled gladi popolnoma onemogli leže, nekateri celo telo pokrito z ranami. Videl sem jih mnogo, ki so imeli po 30 ran, neobvezanih, ne zdravljenih, ki so jih povzročili kosi šrapnelov in kroglice iz pušk.

BOLGARSKO-GRŠKI SPOPADI.

Sofija, 11. maja. Predvčerajšnjem se je dogodilo, da sta zadeli severno od Soluna bolgarska in grška kolona. Bolgarsko četo so napadli Orki. O celi zadevi se je spisal protokol, v katerem se je grški oficir priznal, da je on kriv neljubega slučaja.

Včeraj se je pripetil podoben slučaj istotam. Orki so nastopili proti Bolgarom, ki so zasedli neke višine. Izid boja, ki se je med obema četama vnel, je neznan.

PORTA.

Carigrad, 11. maja. Kakor se poroča, bo Haki paša pozvan, da stopi v ministristvo in prevzame vodstvo zunanega urada. Imenovanje bo sledilo, kakor hitro bo podpisan preliminarni mir.

ŠTRAJK PEKOVSKIH POMOČNIKOV.

Pariz, 11. maja. Včeraj se je začel štrajk pekovskih pomočnikov. Od 9000 istih jih dosedaj štrajka 1200.

OBSODBA POLICIJSKIH INŠPEKTORJEV.

Novi Jork, 11. maja. Kazensko sodišče je obsodilo štiri policijske inšpektorje, ki so bili obdolženi da so stali v zvezi z lastniki zloglasnih hiš in najnižjih beznic. In sicer so bili obsodeni na pet let ječe in na plačilo 2000 dolarjev. Kriminalno sodišče je bilo napeljeno z množico, ki je pa pri razglasitvi obsodbe vzdignilo glasen protest.

MONGOLSKI KNEZI.

Urga, 11. maja. Mongolski knezi in drugi dostojanstveniki so na tajnem sestanku sklenili delati na popolno neodvisnost Mongolije od Kitajske in od Rusije.

IZ VATIKANA.

Rim, 11. maja. Vatikan in vsa okoli stoječa poslopja so slavnostno opremljene. Berejo se zahvalne božje službe za papežve ozdravljenje.

Odgovorni urednik Radivoj Korene. Last in tisk »Učiteljske Tiskarne«.

Preselitev obrta

Vljudno naznanjam, da sem svojo

čevljarsko obrt

iz Sv. Petra ceste 29

preselil v Sodnijsko ulico 3

in se priporočam nadalnji naklonjenosti.

Anton Breskvar, čevljarski mojster.

Tužnim srcem naznanjam vsem sorodnikom in prijateljem tužno vest, da je moj ljubi sin

Josip Pavšek

dijak

danes ob dveh zjutraj po kratki in mučni bolezni v starosti 10 let mirno v gospodu zaspal.

Pogreb se viši v ponedeljek, 12. maja ob polu 4. uri popoldne iz hiše žalosti Hrenova ulica št. 3 na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana, 11. maja 1913.

Mimi Pavšek,
mati.

Zahvala.

Podpisani odbor dijaškega vzgojevalnega in podpornega društva »Domovina« v Ljubljani sporoča tem potom svojo najudanejšo zahvalo vsem velečenjenim damam in gospodom, ki sv. na katerikoli način pripomogli k lepemu uspehu gledališke prireditve z dne 3. in 5. t. m. v korist naši prepotrebni dijaški kuhinji. — Vseh imen, katerim gre ta zahvala, ni mogoče naštet! Naj jo blagohotno sprejmo zlasti vsi pri krasnih predstavah sodelujoči do najmanjšega ljubkega metuljčka, naše neumorne narodne dame, topot na čelu jim velec. gospa prof. Reiserjeva in še posebej tudi nad vse poštovovalnemu orkestru bratskega društva »Sokol I.«. Vsem pa bodi najlepša zahvala zavest, da so odpo- mogli v izdatni meri žalostni bedi velikega dela narodnega naraščaja. Podrobni izkaz materijel- nega uspeha prireditve sledi.

V Ljubljani, dne 8. aprila 1913.
Odbor »Domovine«.

Naročite in širite „Dan“

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem le priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakmah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Glasovirje, pianine, avtomate, gramofone, plošče prodaja, uglašuje, popravlja solidno Josip Oblak, Ljubljana-Glince 92.

Cenjenim obiskovalcem Trsta se priporoča prenočišče v hotelu H. Kosič, ulica Carradori št. 15. Cene nizke. — Skupno več dijakov, najnižja cena.

Proda se še skoraj novo »Kinta«-kolo. Naslov v »Prvi anončni pisarni. 405-2

Kdor si želi nabaviti nagrobni spomenik, si naj ogleda zalogo pri Sv. Križu (novo pokopališče v Ljubljani), kjer vam najceneje in s solidnim delom postreže domača tvrdka Fr. Kunavar, kamnosek.

Sprejme se gospod na stanovanje eventualno s hrano. Ravnotam se tudi sprejme gospode na hrano. Poljanska cesta 7.

Na hrano sprejme dva gospoda stranka, stanujoča med »Unionom« in mestnim kopališčem. Naslov pove »Prva anončna pisarna«.

Manjše stanovanje za 3-4 osebe blizu občinske hiše se odda v najem v Spodnji Šiški št. 256. 395-3

Kompletna spalnica za 1 ali 2 osebi se odda kot mesečna soba na Poljanski cesti 72/1.

Brivskega pomočnika sprejme in sicer takoj: Franc Mrak, brivec, Radovljica.

Fr. Žagar, Stari trg 32. naredi čepice, če se tudi blago prinese.

Pošljite naročnino, ako je še niste!

Ni ne pomagaj!

Edina in največja zaloga najnovejših gramofonov in godbenih avtomatov je v Ljubljani Sodna ul. 5.

Radi velikanske zaloge so plošče katere so preje stale K 4.— sedaj samo po K 1.— Izključno strokovno popraviljanje vseh vrst gramofonov in godbenih avtomatov, uglaševanje itd.

A.: Kje kupite nože, škarje i. dr. ?
B.: Pri J. Kraigerju, umetnemu

in finemu bru-
saču, ki ceno
prodaja tudi
dobro jeklo.

V Ljubljani, Zi-
dovska ulica 3.

Kegljišče

se odda za vse dneve v tednu, tudi za nedelje in praznike, posamez. društvom, klubom in gostom. Kegljšče je na novo prenovljeno in ima lepo razsvetljavo. Restavracija pri Reininghaus, Franc Jožefova cesta št. 87 v Spod. Šiški.

Za obilen obisk se priporoča
Anton Valjavec, restavrater.

V plačilne težkoče zašli trgovci in industriji

se ranžirajo

najhitreje in popolno diskretno in se v to svrhu tudi denar pre-
skrbli.

Vprašanja pod »Filijalka Ljub-
ljana« na »upravo Dneva«.
146

L. MIKUSCH

Ljubljana, Mestni trg 15

priporoča svojo veliko izber
dežnikov in solnčnikov.

Popravila se izvršujejo točno in solidno.

„Zdravnik želodca“

je edina posebnost želodčnega likerja iz zdravilnih rastlin, kateri izborno upliva proti slabosti v želodcu ter ga radi tega v nobeni družini ne bi smelo manjkati.

Izgotovljene obleke

površnike, pelerine za moške in dečke. Fine vrhne jopice, cele obleke (kostume) in posamezna krila za ženske v manufakturni in konfekcijski trgovini

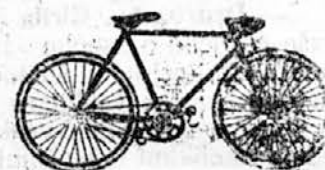
„Pri Škofu“ v Ljubljani,

na vogalu Medene ulice in Pred Skofijo št. 3 (nasproti gostilne „Pri Sokolu“. — Podružnica tvrdke R. Miklauc.

Velika izbira. — — Stalne nizke cene.

Zahtevajte cenik

PUCH-koles

1913! Edino F. Čuden Ljubljana
zastopstvo Prešernova ulica

Dobro cestno kolo „Courier“ K 110.—
s Torpedo prostim tekom

Fino trpežno kolo za ture „Rambler“ K 150.—
s Torpedo prostim tekom

Najboljše kolo svetovne znamke K 200.—
„Puch“ s Torpedo prostim tekom

Bohinec & Co. - Trst

ulica delle Torri 2

(za cerkvijo sv. Antona novega).

Velikanska zaloga vsakovrstnih
izgotovljenih oblek

Cene radi selitve jako znižane.

Naznanilo.

Prevzetje restavracije „Narodni dom“
v Ljubljani.

Slavnemu občinstvu tu in na deželi ter cenj. društvom vljudno naznanjam, da sem prevzela restavracijo „Narodni dom“ v Ljubljani — Točila bodem dobri beli ruzling in dolenski cviček ter vedno sveže pivo. Gorka in mrzla jedila se bodo dobila ob vsakem času. — Slavnim društvom je na razpolago velika arena in krasen vrt za shode in veselice. Postrežba vedno vestna in točna. Priporočam se cenjeni naklonjenosti z vsem spoštovanjem

Marija Keržišnik, restavraterka.

Kdor hoče dobro
in poceni kupiti **za birmo**

naj se potrudi v

„Angleško skladišče oblek“

kjer je vedno največja izbira oblek za dečke in deklice. Nada-
lje izbira najmodernejše damske konfekcije in oblek za gospode.
Postrežba točna! Cene priznana nizke!

O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Najnovejše kravate za gospode

pentlje, samoveznice in vse druge moderne fazone od naj-
cenejše do najfinejše vrste, naramnice, podveze, odeje za
potovanje, ščetke za obleko, lase in zobe, milo, parfumerija,
palice, dežniki itd. vse v največji izbiri in najboljši kakovosti v

== modni in športni trgovini ==

P. Magdić, Ljubljana, nasproti glavne
pošte

Prva delavnica

v Ljubljani za popravila

vseh vrst čevljev

Hitra in trpežna izvršitev po nizki
ceni. Prešernova ul. 9 na dvorišču.

Del. glavica:
K 8,000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica šte. 2, (lastna hiša)

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4³/₄ %

Rez. fond nad
K 1,000.000.